

la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

Barcelona,
23 de juny de 1930

**Macià i els seus, en-
cara són a l'exili
Els condemnats per
delictes socials, en-
cara són a la presó**

Any I. — Número 13

Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808

Impremta: Barbarà 11 i 13 — Telèfon 19603

Preu: 15 cèntims

Nosaltres diem...

Encara no te- nen treball

En efecte: encara que sembli mentida, molts exiliats no han trobat feina a Barcelona. Després de més d'un mes d'ésser a la nostra ciutat — de tornada de França i de Bèlgica — molts d'ells van encara de casa en casa en demanda de treball. Després de quatre anys de lluita, després de llargues mesides viscudes de qualsevol manera — fent de cambrer, de minaire, de rentaplats, de mossos de magatzem — aquests homes s'han trobat, a la tornada, que la pàtria no era gaire més hospitalària que les terres estrangeres que deixaren amb la il·lusió de veure els cels de Catalunya.

Es trist, però és així. I cal dir-ho, per dur que sigui. Cal dir-ho i repetir-ho, i cal demanar, en nom de tots aquests homes que malden per viure, que Catalunya els ajudi. És un deure de tots. És un deure del que no poden desentendre's els nostres industrials i els nostres fabricants. Amb una mica de bona voluntat i de patriotisme — de patriotisme autèntic —, es pot trobar un lloc on aquests homes que han tornat recentment de l'exili puguin guanyar-se la vida amb dignitat. Són un afront per a tots nosaltres, i una vergonya, aquests homes trucant de porta en porta. I no ho hem hem conseqüència.

CATALA:

¿Ja has demanat la teva proposta de soci a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

Podríem saber-ho?

Podríem saber, senyor alcalde de Barcelona, com està aquell expedient per la destrucció dels llibres editats per l'antiga Comissió de Cultura, ordenada per alguns individus de l'Ajuntament dictatorial? — La Rambla, el nostre fraternal col·lega, en parlà extensament a la seva hora. L'actual Ajuntament va ocupar-se de l'escandalós "affaire" i va prometre demanar responsabilitats... ¿Podríem saber, doncs, com està aquell expedient?

No tenim llibertat de pensament. No tenim llibertat de premsa. No tenim llibertat de manifestació. Conseqüència: ens encaminem a la normalitat.

La Joventut Basca

El dia 16 d'aquest mes, al cap de set anys de clausura, es procedí a la reobertura de la Joventut Basca, al saló principal de la qual fou descobert un retrat del fundador del nacionalisme, senyor Sabí Arana i Goiri, que ha estat restaurat pel notable pintor Manuel Lozada.

Copiem a continuació la ressenya que "El Sol" dona dels actes celebrats:

"A mediodía se celebró un banquete, en el que reinó gran entusiasmo, y por la noche se celebró una velada, en la que tomaron parte don Manuel de la Sota y don Manuel Eguiólar, que fueron frenéticamente ovacionados por la multitud de jóvenes congregados en el salón. No se pudo evitar que se entonaran cánticos nacionalistas y que fueran subrayados por los consabidos "goras" alusivos al separatismo. Como éstos fueron oídos por multitud de personas, el gobernador civil parece que intervendrá en el asunto y llamará la atención a la Directiva de la Sociedad, que había prometido que no se alteraría el orden." (Fébus.)

Llegiu i propagueu

LA RAMBLA DE CATALUNYA

CIUTADANIA

Alegres i confiats

Unes declaracions recents de l'actual govern espanyol ens han fet saber que la tranquil·litat és tan absoluta com general; que no hi ha conflictes de cap mena, ni polítics ni socials. Segons el criteri oficial, doncs, no passa res; vivim en el millor dels mons i tot va com una seda...

Nosaltres no compartim aquest optimisme; som, si més no, escèptics. I no és l'enyoranga de passats aldarulls ni el desig que es presentin conflictes el que ens fa parlar així. No; encara que creguin el contrari els que tan sovint ens fan distingir-nos amb un tracte especial que no vol ésser de favor, precisament, nosaltres som enemics del desordre pel desordre. Unicament l'acceptem i el volem quan ell ens pugui portar un nou estat de coses que sigui definitiu i liberal de debò.

Si diem que no compartim l'optimisme oficial és perquè entenem que amb l'actual règim d'excepció amb el qual encara avui es governa, es fa difícil i fins impossible saber el que realment pensen, senten i volen els governats. La tranquil·litat pot ésser únicament aparent. I no és que creguem que el general Berenguer i els seus companys de ministeri dignin el contrari del que senten. Tenim, però, el ferm convenciment que viuen en una trista i perillosa equivocació. No es pot parlar de com viu el poble si a aquest no se li permet de manifestar-se amb llibertat.

També en aquells anys de dictadura franca, els que feien cabal de les famoses i divertides notes oficiores podien creure que no passava res, que tothom vivia feliç i confiat. Després, en els primers temps del govern Berenguer i quan se va poder parlar amb una relativa llibertat, ja es va veure quin era l'estat d'ànim del poble. Aleshores es va constatar l'existència d'aquella afirmació tantes vegades repetida pel primer dictador, segons la qual tot el país, exceptuant únicament "unos pocos desgraciados, menguados y malos patriotas", estava amb ell. Fins les més altes jerarquies van voler donar la sensació que desertaven de la causa del difunt general Primo de Rivera.

Hi ha coses que podem deixar de dir-les per l'imperi de la força, però ningú, absolutament ningú, siguin els que siguin els mitjans que vulguin emprar, no podrà evitar que sentim. El problema català, que, segons els homes de la primera dictadura, ja no existia, es presenta ara més viu i amb més força que mai. El règim dictatorial sols va servir perquè avui hi hagi més homes que sentin el fet de Catalunya. I això que ningú no gosarà discutir de bona fe, caldrà que servís d'experiència a l'actual govern del general Berenguer.

Cal tenir present que l'actual règim de silenci, que varen imposar-nos transitòriament, un dia o altre haurà d'acabar-se. I aleshores el poble parlarà. I parlarà amb una veu més forta, quant més temps hagi passat en silenci.

JOSEP SUNYOL I GARRIGA

"Sería absurdo que nos ocupáramos de la última novela o del último libro filosófico y descuidáramos en cambio los problemas palpitanes, que no son en suma otra cosa que la manifestación de la vida intelectual."

(Manuel Azafia, de l'Ateneu de Madrid)

—Corpo di Bacco!, amic Mariano! I que en deu estar d'empipat En Mussolini!

—Ja ho pot ben dir, senyor Liagos-tera. Aquesta sí que no se l'esperaven pas. I ja ho ha vist. Tantes dificultats i tantes romanços, i amb tot i que En Sami tenia angines i En Gorostiza es va tallar un ull de poll i es va infectar una cama, la famosa i invencible "squadra azzurra" ha rebut del carpo. Jo n'estic d'allò més content. Pobres, quina ràbia que deuen tenir!

—La veritat és que quan em vaig assabentar del tres a dos, interiorment vaig resar un parentostre pels jugadors de l'equip triomfador. De seguida vaig tómer per si a En Guzman el volien fer amb arròs, o per si intentaven menjar-se En Goiburu, cuit a la brasa amb forces patates fregides. S'?

—Res, què hi vol fer? A veure si així aprendran de no dir blat fins que sigui al sac i el tinguin ben lligat. Tanta paveria i tant marcar, i a fi de comptes han acabat fent l'ânec davant d'un equip fet a empenes i a la bona de Déu. Pot comptar que, pel cap baix, el dia 23 de juny al calendari feixista serà dia de dot nacional, i la bandera la hissaran aquell dia només que fins a mig pal. I qui sap com s'ho faran per portar-doll! Si ara fins i tot ja diuen la camisa negra, d'ara endavant s'hauran d'embarcar la cara com els negres de jazz.

—Esgriffa de pensar les conseqüències d'aquest tres a dos. Als pobres jugadors de l'"squadra" ara els ve el patir. Almenys els condemnaran a treballs forçats. Vostè no sap el que li va succeir a aquell boxador que es diu Roberto Roberti? Doncs, perquè va pendre un combat fora de la seva pàtria li van posar una penya de mil llires. Ja veu com les gasten. I ja cal que ens preparem per obrir el paraigua de seguida que el "Duce" s'engresqui. Vostè rigui's d'aquests darrers discursos contra els francesos.

—Ja veu, pobre senyor: es pensava que el món era petit per a ell tot sol, i resulta que un simple equip de futbolistes li ha esguerrat el marro. Ja li he dit que n'estic d'allò més content. Especialment perquè tot el que fa ell s'assembla tant a allò que feia aquell altre que varem tenir la desgràcia de patir a la vora de sis anys i mig.

L'OFICIAL DE TORN

ESPORT

Futbol internacional

—Pot interessar als lectors de LA RAMBLA DE CATALUNYA un comentari del partit Itàlia-Espanya celebrat ahir a Bolònia?

La pregunta és feta —que consti— sense segona intenció. Però la creiem necessària. I per tal d'estalviar feina als nostres lectors, la contestarem nosaltres mateixos.

—Als lectors de LA RAMBLA DE CATALUNYA els haurien d'interessar d'una manera molt relativa aquesta mena de partits. No els pot deixar d'interessar, però, en absolut, com algú pretén, car si ens interessem per un match de boxa entre Sharkey i Schmelling o per un partit de tennis de la Copa Davis, de la mateixa manera podem interessar-nos per un partit de futbol com el que va jugar-se ahir a Itàlia.

Esportivament, és un fet remarcable que mereix un comentari, més encara quan homes afiliats a societats esportives de Catalunya hi prenen part. Esportivament, repetim-ho, és un fet remarcable; ara, que, tot i reconeixent la seva importància, és precis no exagerar la nota concedint-li un abast extra-esportiu que nosaltres, catalans, no devem concedir-li.

Fet aquest preàmbul —potser no prou clar, però que els nostres lectors hauran copsat a bastament—, escriurem el comentari que ens suggereix la victòria de l'equip d'Espanya, considerada —repetim-ho— en el seu aspecte estrictament esportiu, sense fer volar les campanes i sense fer sortija.

El resultat de Bolònia —froncamment— ens va sorprendre. No esperàvem que l'equip espanyol aconseguís batre els italians, per-

què la forma actual d'uns i altres ens semblava favorable, de molt, als súbdits de Mussolini i perquè a aquesta circumstància, molt important, se n'hí afegien d'altres que també pesaven a l'hora d'emetre un judici: l'ambició, factor important, i la sèrie de calamitats fortuïtes que amenagaven seriosament la moral de l'equip espanyol.

Ens equivocàrem —i amb nosaltres s'han equivocat la totalitat d'aficionats de la Península, car tothom era pessimista— i declarèrem, sincerament, que no ens sap pas greu. Una victòria italiana —una nova victòria italiana— ens hauria fet la santíssima, francament. Més encara, en aquesta ocasió que el nostre futbol hi tenia alguna cosa que veure. Pel fet d'ésser qui eren els protagonistes del partit de Bolònia, hem d'afegir, concretant més, que no tan solament no ens ha sabut greu d'equivocar-nos, sinó que fins ens ha causat una mica de satisfacció.

El futbol italià ha dut a terme, aquesta temporada, una campanya brillantíssima. I hom arriba a creure l'equip representatiu de la terra del feix, com el més formidable del continent. Aquesta desfeta davant l'equip d'Espanya, ve a minvar una mica aquest prestigi i, ensems, ve a refer-ne un altre, el d'Espanya, una mica ressentit arran del partit de Praga.

La victòria espanyola és remarcable. Innegablement. Nosaltres l'admirem, honradament, en el seu aspecte de proesa esportiva. I complem molt bé, encara que no els compartim, els entusiasmes extra-esportius de la gent identificada amb allò que a nosaltres no ens diu absolutament res.

L. AYMAI I BAUDINA

DONA CATALANA:
Acostuma't a llegir en català.

CANVI D'ESPECIALITAT

Fins ara l'especialitat del senyor Domènec era la de mascota oficial de l'equip de Barcelona. Ara, però, veient que el mascotisme de la seva barba és una cosa que ningú es pren seriosament, dedica les seves activitats a fer d'home bo oficial del Club. V'el repartir còrracs a tots els que criden, convençut que així els farà callar.

El senyor Domènec, però, i malgrat de la seva veu, no sap que necessària cent mil còrracs vacants per a poder arregar el conflicte barcelonista.

FEBRE ELECTORAL

Augmenta la febre electoral al Barcelona. Hom diria que en lloc de còrracs, que comporten tota mena de sacrificis, els còrracs de directiu del Barcelona són veritables canonges; tal és la quantitat de socis que volen ésser del Consell. El més inexplicable és que n'hí hagi de reincidents, d'aquells que ja saben el pa que s'hi adna.

Aquests dies tot són reunions, converses i entretistes. Es reuneixen els milers, es reuneixen els socis i s'entrevisten els petits prohoms barcelonistes.

Tot és fer creure que cerquen solucions de concòrdia; en el fons, guiaré tots es mouen per petites passions i per consuebles personalismes. És el mal de la nostra gent, que no té cura, i mentre es destrueixen mútuament els "líders", el Barcelona va de mal en pitjor. Durarà molt! Si un moviment general d'opinió espanyol no hi posa remei, previem que durarà fins aconseguir que el Barcelona sigui un Club de barriada.

CIRCULA UNA NOVA ESPECIE

Aquells barcelonins (i) l'única missió dels quals és parlar malament dels que, amb mèrits propis o sense ells, han aconseguit un petit prestigi, ara han inventat una nova espècie. Diuen que de continua. L'actual política federativa els homes del Consell de la Federació Catalana de Futbol, no es trigarà gaire a veure com el Barcelona perd la tradicional "hegemonia" (deuen voler dir còrracs) en el si del primer organisme del futbol català. No sabem si això serà cert; estem segurs, però que si ho aconsegueixen farien un gran bé a l'esport català i al mateix Barcelona. Si volen molestar caldrà que s'inventin una altra "espècie".

UNA INNOVACIO

Fins ara als camps de futbol hi havíem vist matches de boxa. Ahir, però, tinguerem ocasió de veure una cosa nova.

A Sant Andreu—durant el partit entre aquest equip i els Sans—hi hagué una batalla a cops de pedres entre els espectadors de les populars i els d'un terrat vell.

La cosa, per la seva originalitat, mereix ésser remarçada.

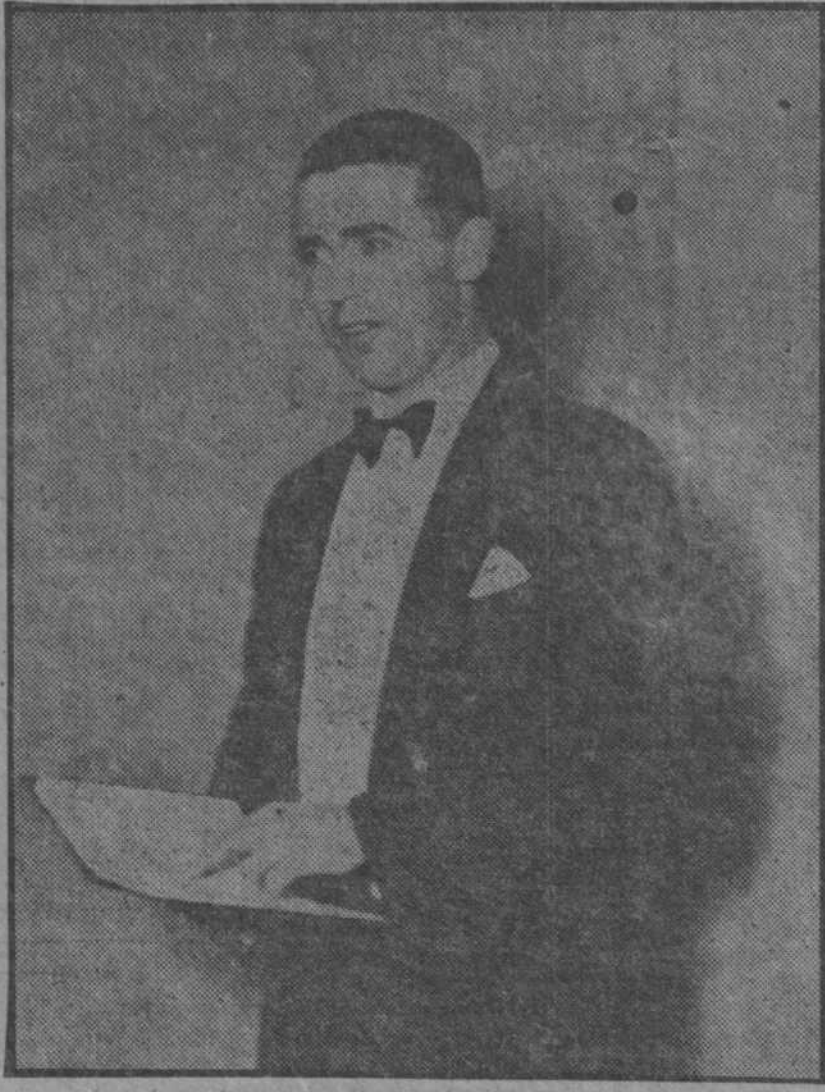

UNA COSA ES PREDICAR...

Per cert que, segons ens asseguren, durant tota la setmana passada hi hagué exposada al local del Sant Andreu una pissarra on es recomanava als socis molta correcció i molt de civisme durant els partits. Benintenció una cosa és predicar...

Josep M. Acha—el gran amic de Catalunya—que per acord de l'assemblea de la Federació Espanyola de futbol celebrada l'any passat, i a proposta de la representació catalana, serà col·locat a la sala d'actes de la R. Federació Espanyola

El senyor de la Seua, l'altre gran amic de Catalunya, que junt amb el malaguanyat Acha, tant ha fet per a estrenyer llaços entre Catalunya i Bascònia

El fall de la Nacional pels incidents de la final i els que el precediren

Cinc mil pessetes de penyor a l'Espanyol, i el senyor Serramallera desqualificat per dos anys. I al Madrid?... Una amonestació. — I al senyor Quesada i al directiu del Real Madrid que van fer aquelles declaracions famoses?... Res

El nostre corresponent a Madrid, senyor Sari, ens dona compte del fall que ha dictat la Nacional als incidents del partit de l'Estadi i dels dos anteriors que jugaren el Madrid i l'Espanyol.

Donem a continuació, el text de l'acord del Comitè executiu de la R. Federació Espanyola de Futbol.

Resultant primer. — Que en l'acta del partit R. C. D. Espanyol i Real Madrid, que es va celebrar el 18 de maig al camp del primer, el capità de l'Espanyol formulà protesta per la tolerància que va tenir l'àrbitre senyor Steimbom amb el joc dur del Real Madrid, i per la conducta violenta i incorrecta dels jugadors d'aquest.

Resultant segon. — Que amb motiu de la celebració de l'esmentat partit, el públic es manifestà al·ludament contra l'equip i jugadors del Real Madrid, i que en sortir del camp el cotxe que conduïa els jugadors madrilenys foren apedregats per grups que esperaven el seu pas.

Resultant tercer. — Que durant el partit Real Madrid-R. C. D. Espanyol, celebrat el 25 de maig darrer, per haver fet caure l'avalancha de públic d'una de les portes, es va situar un rengle d'espectadors entre la línia que assenyalava el límit del camp de joc i la tanca que separa el camp del públic, guardant durant tot el partit una actitud correcta i pacífica, fins i tot en els moments que per haver aconseguit marcar el Real Madrid els seus gols es va llançar algun grup al camp a abraçar els seus jugadors.

Resultant quart. — Que ni abans de començar el partit es va formular cap reclamació per part del R. C. D. Espanyol, ni després del partit protesta a l'acta, fet que corrobora plenament l'anterior.

Resultat cinquè. — Que tot i això, fou publicada a la premsa una nota del R. C. D. Espanyol, en la qual després d'audir amb manifesta inexactitud i evident mala fe coaccions del públic que no existiren, i desatencions incertes als elements directius, s'acaba per manifestar que el Real Madrid per estar molt ben situat en les altes esferes federatives, s'ha burlat de moltes coses que a la majoria dels altres clubs no se'ls permetia fer-ho.

Resultat sisè. — Que arribats a finalistes el Real Madrid i l'Estadi de Barcelona com a camp neutral per a jugar la final, diferents periòdics de Barcelona publicaren una referència d'una reunió de la Federació Catalana donada, segons s'ha comprovat, pel membre d'aquesta i del R. C. D. Espanyol sense Serramallera. En aquesta referència i en vigílies del partit, es reproduïa la qüestió i s'insistia en certs punts de vista de la nota de l'esmentat club, en forma que devia neutralitzar els beneficis efectes d'una nota oficial publicada en l'ho-mes termes per la Federació Catalana, i determinar, en canvi, l'estat de general hostilitat amb què fou rebut l'equip del Real Madrid a l'Estadi de Barcelona.

Resultat setè. — Que per si això fos poc, elements conegudament adictes al R. C. D. Espanyol, organitzaren grups que proveïts de xislets metàl·lics de dos sorolls es van dirigir a primeres hores de la tarda a l'Estadi per tal de situar-se als rengles més propers al camp, aconseguint d'aquesta manera fer més ostensible el seu efecte, i al final del partit arribaren, alguns, a saltar al camp i apallissar els jugadors del Real Madrid, quan, venguts, es dirigien als vestuaris.

Tenint en compte primer. — Que fou fundada la protesta del R. C. D. Espanyol en l'acta del partit del 18 de maig en el j. violent i incorrecte del Real Madrid, queda reduïda a qüestions de fet, l'apreciació de les quals corresponia a l'àrbitre i que per tant procedeix ratificar la validesa donada al partit.

Tenint en compte segon: Que la conducta del públic del camp del Club Deportivo Espanyol durant el partit del 18 de maig i l'agressió de què foren objecte els jugadors del Real Madrid constitueix una falta prevista en el número 7, apartat a) de la circular número 80 i castigada amb penyor de 100 a 1.500 pessetes;

Tenint en compte tercer: Que referent al segon partit celebrat el dia 25 a Madrid, en no formular el R. C. D. Espanyol cap protesta a l'acta ni haver reclamat en cap moment ni abans ni després del partit de la permanència del públic junt a les ratlles que assenyalaven el límit del camp, revelen clarament que no ho va considerar com a coacció

SI US DIUEN QUE TAXIS FORTUNA NO SERVEIX BE, AGAFU UN OOTXE FORTUNA I FEU LA PROVA

A BOLONIA

Espanya va batre Itàlia per tres gols a dos

La selecció del senyor Mateos deu la victòria a l'entusiasme dels seus components. — Vantolrà marcà dos gols, i Regueiro un. — El de la victòria fou aconseguit en el darrer minut del partit

Al magnífic Estadi de Bolònia se celebrà ahir a la tarda el vuitè match de futbol entre els equips representatius d'Itàlia i Espanya, les dues nacions que es disputen la supremacia del futbol italià.

Els resultats dels darrers partits, especialment el celebrat darrerament, havien fet decantar un xic la balança a favor dels italians; però consagrada plenament Espanya després de la seva neta victòria sobre la selecció anglesa havia palesat una classe elevada que no es podia considerar inferior a la italiana, malgrat de les darreres victòries d'aquests.

EXPECTACIO I UNA ENORME ENTRADA

Per les circumstàncies ressenyades, l'interès que el partit

Espanya - Itàlia havia despertat a tota la nació era enorme, no solament a Bolònia sinó a totes les poblacions italianes. Aquesta expectació quedà palesada en l'aspecte que presentava el camp a l'hora de començar el partit. El pla era imponent i hom calcula que no baixaven de 50.000 persones les que presenciaren l'encontre.

PRELIMINARS

Poc abans de l'hora assignada per a començar el partit, sortiren al camp de joc els dos equips contendents. L'espanyol vestia el clàssic maillot vermell. Acompanyaven els jugadors els representants de les federacions. El públic, impatient i entusiasta, va rebre tots dos equips amb xardoroses ovacions. Situat, els dos equips al

mig del camp procediren al canvi de rams de flors els capitans i tots llançaren els hures de conquesta. Després es dirigiren vers la tribuna central on hi havia les autoritats italianes i saludaren novament. Els italians saludaren en la forma acostumada pels feixistes. Tornaren a sentir-se grans aplaudiments i els capitans es reuniren amb l'àrbitre belga senyor Van Praag i amb els jutges de línia.

L'ONZE ESPANYOL

La malaltia de Samitier va impedir que la formació de l'equip espanyol fos la que s'havia pensat darrerament i la seva baixa fou coberta amb Goiburu, arreglant a Regueiro en el lloc habitual d'aquest. Així, doncs, l'equip espanyol s'arreglarà de la següent manera:

Zamora, Cliraco, Quincoces, Prats, Guzman, Josep Maria Peña, Vantolrà, Regueiro, Goiburu, Padrón i Bosch.

L'EQUIP ITALIA

Els italians formaren l'equip tal com tenien projectat, a saber:

Combi, Rosetta, Calligaris, Colombari, Ferrari, Pitto, Constantino, Baloncleri, Meaza, Magnozzi i Orsi.

D'aquests jugadors, n'hi havia sis que jugaven per primera vegada contra Espanya.

ELS PRIMERS MOMENTS

Quan el senyor Van Praag tocà el començament del partit feia una calor feixuga. Aquesta circumstància decoratava els espectadors espanyols que tenien que el seu onze acabés a l'igual que a Praga.

Tocà a Espanya posar la pilota en joc i el seu jugador realitzaren un avenç impetuós que va morir a les defenses contràries. Fou la pilota d'aquests al ràpid extrem argentí italià Orosi, el qual, burlant la vigilància de Prats, corregué la línia i llançà sobre la meta espanyola un centre ras magnífic que la va posar en perill per trobar bastant després de la parcella de darrers espanyols.

Amé gran impetu van seguir atacant els italians en els primers moments de lluita i el domini es decantà al seu favor; però poc a poc van entrar en líd els mitjos rojos, en especial Guzman, i el joc es va igualar.

EL PRIMER GOL ITALIA AL CAP DE QUATRE MINUTS

La davantera italiana atacava amb gran entusiasme, sobretot per les ales. Els mitjos espanyols treballaven de ferm per tal de tallar els avenços dels italians, ben ajudats pels defenses. No obstant, l'ada dreta italiana portava continuament situacions perills a la porta espanyola, i en un d'aquests moments obtingué el primer gol, aconseguint en declarant off-side.

Recollí la pilota l'extrem Constantino i marxà ràpid cap als dominis de Zamora. Seguit per Quincoces, va córrer cap a obrir i des d'allí, amb un xut molt potent va batre per primera vegada el porter espanyol. Hom pogué apreciar fàcilment el fora de joc, però l'àrbitre va considerar el gol com a vàlid en mig d'una gran ovació.

PRESSIO ITALIANA

Amé aquest gol els italians s'anunciaren encara més, i la davantera, ben servida pels mitjos, avançava amb freqüència vers la porta de Zamora. Els perills sovintejaven. Els defenses espanyols, sorpresos per la velocitat dels contraris, no sabien reaccionar i contràriament al que convenia es mostraven poc ràpids en llurs intervencions.

ELS PRIMERS ATAOS ESPANYOLS

Per fi aclariren la situació, l'Espanya començà a atacar per l'ala dreta. Els mitjos reaccionaren i els bons serveis al davant foren aprcitatats per Vantolrà i Regueiro, els quals, en fàcil combinació, arribaren a la porta italiana. Aviat els seguia en l'encert Goiburu i Padrón i les magnífiques combinacions dels quatre davanteres donaren per resultat una bona exhibició de joc.

ESpanya ACONSEGUEIX EL PRIMER CORNER

Resultat d'aquesta ofensiva fou el primer corner que es tirà contra els italians, sense resultat pràctic. La jugada de perill que seguí a aquest corner fou una escapada perillósíssima de l'interior esquerra italiana Magnozzi.

Atacà després Espanya per

RUGBY

AHIR, A L'ESTADI, LA SELECCIO DE CATALUNYA VA BATRE LA DEL CENTRE PER 48 A 11

Ahir, davant de concurrència molt nombrosa, va jugar-se a l'Estadi de Montjuïc l'anunciat partit entre les seleccions de Catalunya i del Centre per a disputar-se la Copa "Lord Dewar". L'equip català es va imposar des de bon començament, tot palençant la seva superioritat. L'equip madrileny, en canvi, va presentar-se més fluix del que hom esperava.

Arbitrà el senyor Baltasar, de la Comissió d'arbitres de la regió catalana. El seu arbitratge fou molt correcte i sabé emmollir-se al joc que es practicava. L'assistiren els àrbitres senyors Garrigosa, per Catalunya, i Fernández Matamoros, per Castella.

Castella alineà Collie, Soler, Vázquez, Samba, Del Campo, Simón, Muñoz, Ferreras, Guzman, Candela, Del Prado, Pérez, Malagrida, Larrañaga i Cancedo; i Catalunya a Folch, Bisbal, Garrigosa, Aguilera, Guillermo, Mongrell, Vives, Luque (a la segona part Puigdevall), Joanes, Nuvalis, Massoni, Masdeciol, Ruiz, Carretero (a la segona part Manolof). L'equip de Castella tornà també amb els seus suplents Bonilla i Alvaro.

Als dotze minuts de joc Catalunya aconseguí el primer assaig per obra d'Aguilar, però no fou transformat; al cap de poca estona marcà el segon Nuvalis, i fou transformat per Massoni; als vint minuts de joc Guillermo marca per a Catalunya el tercer assaig, sense ésser transformat, i dóna el resultat d'11 a 0 a favor de l'equip català.

Als trenta minuts de joc l'àrbitre marcà un offside contra Catalunya; Simon el convertí en marca admirablement, i fou la primera de Castella (3 a 11).

Seguidament Joanes marca un altre assaig per als nostres, i és transformat; poc abans d'acabar-se la primera part Aguilera aconsegueix un nou assaig transformant, i acaba aquesta part amb el resultat de 21 a 3 a favor de Catalunya.

Els 25 primers minuts de la segona, l'equip català marca tres assaigs, per mitjà de Mongrell, Ruiz i Puigdevall. El segon assaig és transformat pel Mongrell. Catalunya s'apunta 32 punts i Castella 3.

Als 32 minuts, en una arrencada de passades a mà, Castella aconsegueix la seva segona marca, per mitjà de Pérez, i és transformat per Simón. Catalunya, 32; Castella, 8.

Seguidament marca Guillermo en jugada individual, sense transformar, i al cap de pocs moments Garrigosa aconsegueix un altre assaig transformant; Aguilera és l'encarregat de marcar-ne un altre, també transformant. La puntuació dóna en aquest moment: Catalunya, 45; Castella, 8.

En una sortida de "muelle", Pérez aconsegueix marcar per a Castella, sense transformar. Per últim, Guillermo torna a marcar per als catalans, i al cap de poca estona, acaba l'encontre, amb el resultat de 48 a 11 a favor de la Selecció catalana.

Per a presents de bon gust, joies i rellotges

El Regulador

Rambla de les Flors, 37
Carme, 1

l'ala esquerra i Padrón va aconseguir els esportadors amb els seus dribblings.

NOVA PRESSIO ESPANYOLA

Els jugadors espanyols, compensats i percatats de la seva tasca, jugaven molt confiats. Els seus atacs a fons, rapidíssims, eren segurs. Tan prompte brillaven les explotacions de Padrón com les sobriquets de Regueiro. Goiburu realitzà una escapada molt bonica i dintre de l'àrea li va fer falta la defensa italiana, però l'autre ro l'castigà.

La davantera espanyola cada vegada jugava amb més concentració. Tota ella s'entenia perfectament, i al el joc en ocasions es carregava sobre un ala, amb preferència a l'altra, era perquè tots veien que per allí estava l'oportunitat. En aquesta situació es va arribar als 35 minuts de joc, en que sorgí

EL GOL DE L'EMPTAT

En un atac combinat de tota la línia, a uns quants metres de la porteria italiana, rebé la pilota Regueiro, i aquesta vegada el seu tret no va ésser tan desgraciat com abans. Per primera vegada la porteria italiana es veié batuda en un gol primorós.

REACCIO ITALIANA

Aquest punt va picar força a l'esquadra azura i tot l'onze es va llançar a un atac impetuós, però els mitjos espanyols, magnífics d'entusiasme i encert, contingueren bé la potent ofensiva. Aquesta fou continuada i impetuosa, de tan gran amb tal entusiasme, que, malgrat de la seva clencia i oportunitat no pogueren les línies defensives espanyols evitar el gol de l'empat, que arribava sis minuts més tard d'empat espanyol.

PRESSIO ESPANYOLA

Havien transcorregut quinze minuts de joc i ja carburava tot l'equip ibè.

Tots els seus elements se compensaven amb la resta i com a conseqüència Espanya dominà. Durà aquesta pressió bastant i després seguien uns minuts d'ofensiva italiana, durant els quals Baloncleri serví bones passades als seus companys de línia. En aquests moments d'atac els italians tenen el tercer corner contra Espanya.

GOIBURO PERD UN GOL

Ara els espanyols atacaven en jugades soltes, i un d'elles la realitzà Goiburo, inspirat, driblant pas a diversos contraris, i es va trobar sol davant la porta de Combi. Allí, quan l'omoció era enorme en el públic, Goiburo

ELS COOPERADORS DE TAXIS FORTUNA PROTEGEIXEN UNA ENTITAT OBRERA I GAUDEIXEN D'UN GRAN AVANTATGE

fallà inexplicablement ja rematada.

DOMINI ALTERN

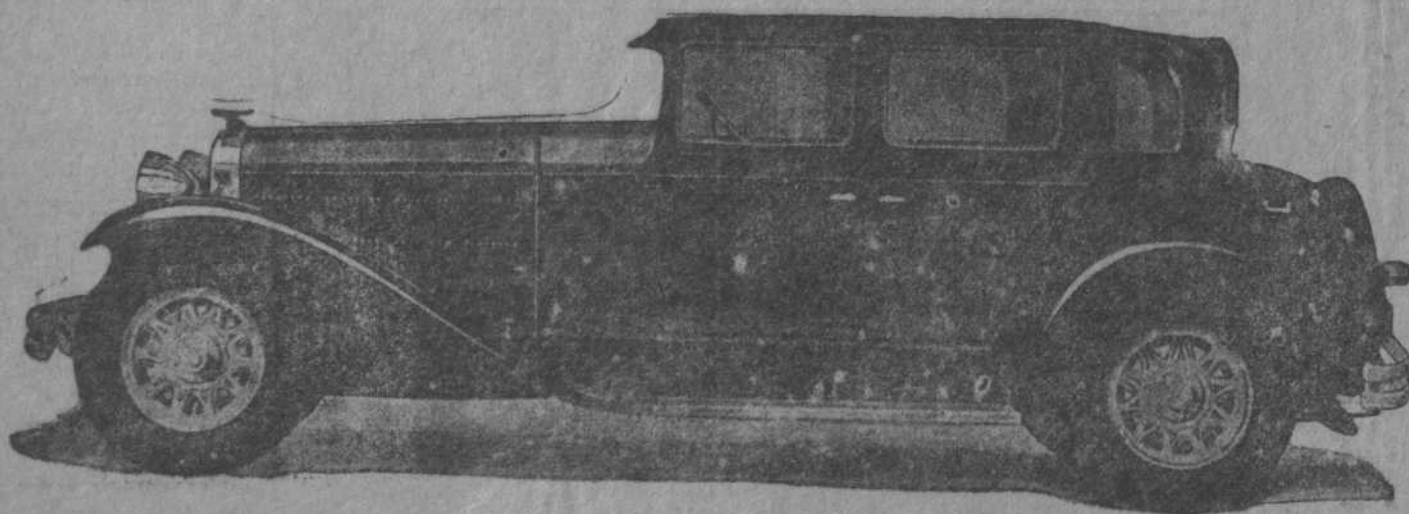
S'igualava després el joc i durant una estona, ambdues línies de mitjos mantenen un potent duc al centre del terreny i hom aprecia que l'espanyol supera la contrària. Per això aviat ataca novament Espanya. S'assenyala una magnífica combinació de Padrón, Goiburo i Regueiro. Aquest tira un tret potent que frega al pal i que té uns honors de gol.

EL SEGON GOL D'ITALIA

També la davantera italiana s'entenia a meravella. Sobretot els defenses es mostraven pleròrics en perill. Baloncleri aconsegueix descolocar-se sovint i posar en perill la meta espanyola. El amb Constantini brodaven combinacions boniques, i en una d'elles morí la jugada en l'extrem italià, l'autor també del primer gol, al qual de potent tret d'esviat, va batre de nou En

Els automòbils

GARDNER

per la seva alta qualitat i cost, no admeten competència. Els seus preus de venda han estat reduïts considerablement

A-CAR

Passeig de Gràcia, 99

Rosselló, 234

BARCELONA

Caves a Guardiola de Fontrubi
Penedès
ESPANYA

AL GUINARDÓ

L'Europa i l'Espanyol empataren a tres gols

No s'ha decidit encara la possessió de la Copa Matas - La Riva

Al món passen coses que semblen inverosímils. I el futbol precisament n'està molt perjudicat d'aquestes coses.

Ara mateix passa un cas molt seriós, que si no ho fos tant es podria prendre de broma. Ens referim, naturalment, a la disputa de la copa Matas-La Riva.

Si no ho haguéssim vist potser no ens ho creuríem. Però això que en tres partits encara no s'hagi pogut ventilar l'adjudicació d'una copa és cosa que costa de creure.

Ens ha tocat per sort — i oh paradoxal — de presenciar els tres encontres que l'Europa i l'Espanyol han disputat fins ara per a adjudicar-se una copa, i hem vist — amarat de suor angustiosa — que el tercer partit no era prou per a donar un

vencedor definitiu. I això en aquest temps és prometedor de més grans esdeveniments. Es a dir, és prometedor d'un altre esdeveniment Europa-Espanyol, que aviat es farà, tan monòton com llavors de les "Copes Ves". Però no ens negarà el lector que amb la calor que estem passant siguin de gaire desitjats partits de futbol. I menys si aquests no es fan amb caràcter de festa major.

Tal com hem dit abans, hem vist els tres partits Europa-Espanyol que aquests dies s'han jugat. En tots tres hem vist composicions d'equips diferents. I en tots tres partits també hem vist les mateixes estones de joc bonic, de joc insulsi i fins de joc ensoportat, tan característic en les temporades estivals. Malgrat de les diferents composicions d'equip, no n'hem vist encara cap amb prou cara i ulls per a mètixer el nostre beneplacit de considerar-lo, al cap de tres partits, vencedor moral de la copa, famosa ja entre l'element gracien, que tan aviat se la veu coll avall com portes enfora.

Ahí mateix, varem presenciar una nova composició de l'equip de l'Espanyol i una altra de l'Europa, que encara a la segona part havia de variar.

Amb sinceritat els direm que la composició que presentà l'Europa a la segona part fou el que ens agradà més. Miró d'interior esquerre, al costat de Cros, que en moments encara és el mateix del bon temps, va semblar que podia donar bon resultat.

L'equip barreja que presentà l'Espanyol va semblar que tenia una tardança de gran sort. Amb una davantera inspirada en el xut i res més. L'equip no és el millor que podia presentar, però per això mateix encara no començem com no va perdre. Però l'Europa va jugar amb suficient intel·ligència per a guanyar. I es va trobar amb un Aznar sense el seu dia, la qual cosa vol dir que potser amb una mica més de sort el marcador hauria pogut marcar més punts al seu favor.

De totes maneres, si l'àrbitre no hagués tan primfilit en els ofsidés, potser a hores d'ara a Gràcia estarien de festa major, per celebrar l'adjudicació de la que, segons diuen, és valerosa copa Matas-La Riva. Però, val a dir-ho, va anul·lar un gol a l'Europa per un ofside d'aquells tan discutibles i que els gracien, així si, amb molta de cavalleria, no varen protestar amb tanta de violència com els de

l'Espanyol quan els varen anular un gol, també per ofside, que amb molta antelació havia assenyalat l'àrbitre, i que malgrat d'això l'àrbitre va haver d'esquivar la invasió d'uns quants que potser sentint-se madrilenys envairien el camp per agredir-lo.

Totes aquestes incidències donaren, és clar, una emoció a la partida molt pròpia de la importància del que es disputaven. Això i els moments de joc bonic fou el que més va divertir el bon públic que cerca els partits de l'Europa per a fer de cardíac.

Com hem dit ja, a l'equip del Guinardó va reapareixer Cros, que, diem-ho amb antelació, va fer-ho com en els seus bons temps. El públic — europeu és molt sentimental — va rebre la presència de Cros amb una ovació. I Cros va saber-se produir per justificar la simpatia del seu públic. Amb bons interiors encara hi ha un bon davantier centre.

Arbitrà Salvo, que a part d'algunes fallades, va actuar amb encert; i a les seves ordres els equips s'arreglaren de la següent manera: Espanyol: Aznar, Saprisa, Saraguet, Trabat, Mugarra, Tena I, Prats, Gallard, Tena II, Xifreu i Jover.

Europa: Altés, Soligó, Alcoriza, Alminyana, (a la segona part Flequer), Lolola, Obiols, Gironès, Bestit, Cros, Escrichs (a la segona part Miró) i Manolín.

La Pergola

REVETLLA DE SANT JOAN

Sopars especials de

revetlla

Sorpreses i presents

Orquestrina Verdura

Servei especial

de ressons

RESERVEU LA VOSTRA

TAULA

TEL. 39924

mé perill i aconsegueix un altre ciner contra Itàlia.

El segon gol espanyol és producte d'un magnífic canvi de joc fet a Bosch que amb rapidesa vertiginosa recull la pilota i la centra fluixa sobre la meta italiana. Quan Combi entra enèrgic a aclarir la situació del moment, però Regueiro amb valentia insuperable entra de salt i amb el cap fa arribar la bola per segona vegada a la porteria italiana. Havien transcorregut 27 minuts del segon temps.

EL DARRER MINUT DE JOC, I EL SOL DE LA VICTORIA EN EL DARRER SEGON

Tots els espectadors segueixen el match amb un cor petit i la vista fixa en els cronometres.

Es veu que algun dels equips va a marcar, però no se sap quin.

La pilota ja, amb rapidesa vertiginosa, de l'una a l'altra porteria.

Queda un minut de joc, i el

tren de lluita és velocíssim. Quan l'àrbitre es disposa a tocar el final de l'encontre, arriba el gol de desempat, que aconsegueixen els espanyols, i defrauda l'afició italiana.

Bosch agafa la pilota, i escapa rapidíssim. Centra una mitja oberta, i Ventolrà, a una dotzena de metres, llança un tret que agafa a Combi completament de sorpresa.

Es posa la pilota en joc, i l'àrbitre assenyalà el final.

OVACIO ALS TRIUMFADORS

Malgrat de la desilusió que experimenta l'afició italiana, com que té plena consciència de que la victòria és justa, no es regategen els aplaudiments als jugadors espanyols, que es retiren a la caseta plens d'alegria i esgotats del suprem esforç realitzat.

El fruit ha estat producte del coratge i de la voluntat de tots.

—Noti-Sport.

LA INDIGNACIÓ DEL DUCE DESPRÉS DE LA DERROTA
—Traïdor! Perdut! Dishonorat! Demà us purgarem a tots amb doble ració d'oli de ricí.

UN GEST LLOABLE D'EN SANCHE

Ahí va tenir lloc a Saragossa un partit de futbol a profit d'En Rini, entre una selecció catalana i una d'aragonesa.

En la selecció dels jugadors catalans hi figurava el ceterà Sancho, que actuà mitja part en aquest lloc i mitja en la defensa. Tots els esportius saben que Sancho fa d'entrenador a l'Alfaro de Mataró i que ja no juga mai cap partit perquè considera que la seva hora ja ha passat. En tot això, com hem dit, va jugar a Saragossa animat per la intenció que el seu nom, un dia famós arreu de la Península, fes tenir més interès per aquest partit.

Es una prova més del magnífic partit de companyonisme que sempre ha inspirat el famós ex-mig centre del Barcelona.

ELS GRACIENS ESTAN DE BROMA

Un grup de socis de l'Europa, amants de la ballarina, han organitzat per a aquesta nit—revetlla de Sant Joan—un grandió ball d'orquestra als nous terrenys de La Salut.

Hom assegura que hi haurà barrila a l'engre i que hi haurà empenyes.

COSES D'UN VIATGE A

ITALIA

Durant l'excursió realitzada per l'equip Peninsular d'Atletisme per terres del Duce, ens ha dit que mai es pogué aconseguir que anessin tots junts. Sempre es dividí en tres grups: el primer, format pel gran "fenomen" (així es qualifica ell mateix) valencià Lacombà; el segon, pels dos super-homs (i) castellans, Coronado i Robles, fins fa poc el millor atleta peninsular (també segons afirmació de l'interessat). El tercer grup estava format per tota la resta de l'equip.

Es de remarcar que en aquest darrer fratricidiaven intensament tots els catalans, els dos guipusquans i l'única gal·lec que figurava en l'equip.

No remarcarem pas la tasca que havia de realitzar Meléndez procurant "asfènyer llaços" que mai arribaren a poder ésser un fet.

UNA COPA QUE SERIA CELEBRE

Ahí l'Espanyol i l'Europa van jugar el tercer partit—primera sèrie—de la Copa Matas-La Riva.

Van empatar a tres gols i durant la lluita hi hagué diversos incidents. A l'aconseguir del partit hi hagué bolets i fins d'assegura — nosaltres no ho varem veure — que hi hagué correcció de cavalleria.

I tot per una copa.

I el més trist és que es tracta d'una copa que ningú no ha vist, ni ningú no sap on és.

UN VIATGE A L'AIGUA

L'Arocha s'havia fet la il·lusió d'anar a Salsua amb l'Europa. Havia estat demanant com a reforç i el cercle blau-grana semblava que, en principi, no s'hi negava. El simpàtic canari estava d'allò més engraiat.

A darrera hora, però, el Barcelona li ha negat l'autorització, i ha donat un disgust important a l'Europa i gairebé més important a l'Arocha.

Ho sentim per l'Arocha, que ja s'hi veia, i per l'Europa, que havia aconseguit un gran què.

No aneu corbat

El pit enfonsat és causa de grans malalties, la base de tota salut és respirar bé. Utilitzeu el nostre adreçador "PRYNCE", per a nens, senyores i senyors. De pes mínim 50 grams i de volum reduït, el seu ús no ocasiona cap molestia en portar-se fàcilment sota de la roba. Demaneu opuscles a l'INSTITUT ORTOPEDIC Sabatè i Alemany, Canuda, 7. Barcelona.

HOTEL SANT AGUSTI
TOT REFORMAT
Habitacions totes amb aigua corrent : Saló per a banquets
Coberts des de 5 pessetes.
Teléfono 20628
Plaça Igualtat i carrer Hospital

AVUI, a CASTELLDEFELS
Gran Revetlla Platgesca
Vegeu detalls a "Espectacles"

Fontbernà
SASTRE
Un bon vestit, elegants i econòmics, podreu adquirir-los avantatjósament a aquesta casa
Oucurulla, núm. 2, primer

A LES CORTS

El Barcelona s'imposà netament al Red Star de París, i el va batre per cinc gols a dos

Bella victòria la que aconseguiren ahir a Les Corts els minyons del Barcelona. Una victòria que és una revenja d'aquell sis a tres fatidic que els mateixos del Red Star infligiren al combinat blau-grana que va anar a París aquest hivern. Aquella desfeta d'aleshores, aconseguida damunt un equip molt semblant al que aquesta vegada els ha estat oposat, necessitava ésser venjada. Calla que el nom del gloriós cercle blau-grana tingüés una rehabilitació. I els mateixos que aleshores no encertaren a deixar-lo en bon lloc aquesta vegada s'han imposat netament als parisencs i han aconseguit damunt d'ells un triomf brillant.

L'honor, doncs, ha quedat salvat.

La característica principal del partit que ens ocupa la van donar els jugadors barcelonistes. Ja de sortida hom va poder notar que els minyons del Barcelona estaven disposats a fer feina, i varem poder assistir a una exhibició d'entusiasme com feia temps no havíem pogut presenciar. Els jugadors del Barcelona, fent-se càrrec de què el partit d'ahir era precís guanyar-lo posaren en el joc tot el foc de la seva joventut, i es llançaren en persecució de la pilota a un tren endimoniat que els francesos es veieren impossibles per contrarrestar.

Davant l'escomesa dels blau-grana i vist el caire que anaven prenent les coses, els representants del Red Star, no trobaren altra solució per evitar una desfeta afrentosa que emprar un joc censurable aprofitant-se de la seva superioritat física. Tota mena d'irregularitats foren posades en pràctica pels jugadors francesos, i amb tot i això no pogueren evitar que el seu marc, que amb tant d'encert defensava Chaizas, fos traspassat cinc vegades. Aquesta tàctica, però, els donà un bon resultat. No varen evitar els cinc gols, però n'evitaren molts d'altres. Si ahir els francesos haguessin actuat amb la correcció deguda l'entusiasme dels barcelonistes els hauria costat una desfeta severíssima. Si els davanters del Barcelona no marcarem més gols no fou pas per falta d'ocasions. Els mitjos, en especial Castillo, que tingué una tarda felicíssima, empenyeren constantment els cinc davanters a l'atac. Però a l'hora de coronar les jugades l'avangada barcelonista es trobava que havia de rematar no pas de la manera que volia sinó de la que epoida i les irregularitats dels francesos permetien.

Al segon temps el Barcelona va marcar els altres dos gols. El primer als quatre minuts de représ el joc, l'aconsegui Arocha després d'haver xutat tres vegades, en dues de les quals va salvar el porter altres tants gols segurs.

El darrer fou obra de Diego. Un free-kick molt ben executat per Mas, va desviar-lo lleugerament Ramon i Diego acabà la jugada llançant un xut formidable que el porter ni tan sols va veure. Es portaven quaranta minuts d'aquest segon temps.

Els equips s'arreglaren a les

DEMA, DIMARTS, A DOS QUARTS DE QUATRE
GRAN PARTIT DE RUGBY
REAL MADRID

Campió del Centre

F. C. BARCELONA

Campió de Catalunya

RED STAR de París

F. C. BARCELONA

Campió de Catalunya

CAMP DE LES CORTS

General: 2'20 pessetes

A OLOT

Olot F. C. a — O. Pontanella

En partit amistós i a benefici de jugador de l'Olot F. C., Fera Surries, ha tingut lloc aquest encontre. El dia gris i amenaçador de pluja, ha retret el públic i s'ha hagut de planyer que un jugador tan voluntariós fos tan mal correspost per l'afició.

Els onze eren uns combinats de jugadors de l'Olot, portant un dels equips els colors del Pontanella, puix l'homenatge fou un dels defensors d'aquests colors en el torneig local.

La partida ha estat jugada amb correcció i interès, amb moments de bon joc, i el Pontanella ha estat el que millor s'ha comportat i s'ha fet mereixedor de la victòria.

Els equips eren: Bernades, Frunés, Descalç, Augé, Pau I, Moret, Caselles, Lluà, Figueres, Sàez i Rabassa per l'Olot; i Arbós, Canal, Juticlar, Caubet, Picola, Foradada, Boix, Rodríguez, Martínez, Pau II i Oliver, pels guanyadors.

L'arbitratge, a càrrec d'E. Güell, encertat.

Per al dia 6 de juliol està anunciat un encontre entre la U. E. de Figueres, campió amateur, i el primer de l'Olot, a benefici dels presos. La recaptada ingressarà a la subscripció oberta per LA RAMBLA DE CATALUNYA. Es disputarà un trofeu ofert per aquest periòdic.

Aprofitant el pas per aquesta població, amb motiu de fer un parlament al Casal Català, En Josep Sunyol i Garriga, president de la F. C. de Futbol, llançarà el kick-off i farà entrega del trofeu al guanyador, en representació de LA RAMBLA DE CATALUNYA.

GAIREBE TOTS ELS TAXIS FORTUNA SON MENATS PEL SEU PROPIETARI. AQUESTA ES LA MILLOR GARANTIA DE BON SERVEI

EL BESO

és una pel·lícula excepcional de

Greta Garbo

Això és tot el que necessiteu saber per veure avui aquest gran film

Metro - Goldwyn - Mayer

Femmina

per les comarques diuen....

Que el Vilafranca va anar a Granollers convençut que guanyaria l'últim partit del torneig per a la promoció a la segona preferent.

Que aquest convenciment els féu carregar amb la senyera del Club i una pissarra que volien passejar per totes les poblacions que hi ha en el trajecte de Granollers a Vilafranca.

Que després de la derrota que el Granollers va infringir als de Vilafranca, aquests no sabien què posar a la pissarra. Un granollerí els va treure d'apuros dient-los que hi posessin que estaven orgullosos d'haver cedit el primer lloc al Granollers perquè sobradament el tenia merescut.

Que el col·legiat Bayés és un gran esclat per a fer ploure. Després d'haver fet suspendre ja una vegada el partit Granollers-Vilafranca, diumenge passat tornà a ésser elegit per a arbitrar el mateix partit i altra vegada aigua a dojo. Definitivament té un negoci a explotar i assegurat els beneficis.

Que enguany no tindrem campions de Catalunya de segona categoria perquè la Federació ho vol així.

Que el motiu de no haver-hi un equip campió de Catalunya és per les economies que vol fer la Federació. Unes medalles valen un capital i aquest després faria falta per altres "gastos imprevistos".

Que es parla d'una ampliació de la segona preferent, donant-li entrada als millors classificats en l'últim torneig de la segona ordinària. Faria una solució per a evitar que cap dels de la preferent passés a inferior categoria. Hi estan tan bé, el Manresa, el Santboià i el Gimnàstic, en aquest grup!

Que les tribunes del Girona continuen embargades i la junta continua amb el seu entusiasme a la càrrega de nous jugadors.

Que es prepara un sopar d'homenatge als atletes gironins que més s'han destacat aquesta temporada.

Que també se celebrarà un festival atlètic amb el F. C. Barcelona.

Que el ciclisme gironí continua sense donar fe de vida.

Que l'auto que portava els atletes de Girona al campionat de Catalunya "trotava" més que el cèlebre i internacional tren de Pedret.

Que Caselles tot era preguntar si les fonts d'aigua de l'Exposició eren d'aigua picant.

Que Ballesteros està disposat a trencar la para al pobre cronista que faci broma amb la seva gentil personeta.

Que Ballesteros ha de fer-se càrrec que també té para per trencar.

Que el Palamós prepara unes grans sorpreses a l'afició amb la prova de nous elements.

Que el Palamós E. C., a més de futbol vol preocupar-se del foment d'altres esports.

Que havent-hi una tan magnífica platja a Palamós bé es podrien organitzar concursos de natació.

Que Zarranz, porter de la Jovenut Esportiva de Flix va rebre diuen un telefonema de l'Europa dient-li que es desplaçés diumenge per fer un partit de prova.

Que desitgem de cor que a hores d'ara sigui ja professional.

Que, finalment, a Tàrraga es farà un festival pro-presos. Anirà a càrrec de l'Orfeó Nova Tàrraga. Sembla que tindrà lloc la diada de Sant Pere.

Que com a resultat de la severa derrota que el Barcelona infligí al Tàrraga, algun jugador ha promès seriosament no tornar a jugar mai més.

Que el president del Tàrraga Esport Club ha presentat la dimissió, hom diu si per raons particulars.

Que a Granollers falsegen la veritat del que ocorregué al camp de Lleida quan la seva visita. Ho fan segurament per preparar el seu públic per la visita del Lleida.

Que a Lleida se senten completament decebuts per tot el que es diu del Col·legi d'Arbitres, perquè veuen que tot ho volen per Barcelona.

Que, a causa d'això, potser algun àrbitre es trobarà un dia a la piscina i haurà d'arbitrar un partit de water-polo.

Que el Lleida pensa ingressar a la Federació Aragonesa perquè creu que així serà més respectat.

Majestic Hotel

Oberts a preu fix i a la carta. Orquestra. Salons especials. Bodes, banquets i festes

A VILASSAR DE MAR

Festival d'esgrima, boxa i basket per a demà

Demà, a les quatre de la tarda, al camp de la U. E. de Vilassar tindrà lloc un important festival, sota el següent programa:

Exhibició de sabre i combat d'esgrima, a càrrec dels elements del Club Gimnàstic Mallorquí.

Quatre grans combats de boxa amateur entre Hernández i Latorre, Rico i Cortés, Viviana i Navarro i Bensan i Espinues, del Palau S. C. i de la Unió Republicana Graciense.

Un partit de basket-ball femení entre el Basket-Ball Calles i la U. E. Vilassar.

Els combats de boxa, especialment, han desenvolupat molta expectació entre els esportius de la Costa.

A MIRAVET

Flix, 3 - Miravet, 1

Ahí va tenir lloc aquest partit, pa anunciat, amb molta assistència de públic.

El resultat va ésser el següent:

Els tres gols del Flix foren obra de Sánchez II; el del Miravet, de Borrell. — C.

futbol "amateur de les comarques.

A SANT BOI

El Santboià i el Gracià empaten a un gol

Si no fos que tenim l'obligació de ressenyar tot el que en si ens dona el partit que se celebra, avui és un dels dies que no ens hauríem pensat gens a fer festa.

Els jugadors, amb molt poca voluntat, han acabat per no posar-n'hi gens, fent una feina deplorable, i l'àrbitre tocant sense parar el xiulet, no sabem per què, ha acabat de destruir el joc que ens oferien. Hi ha hagut protestes, incidents, expulsions... en fi, no en parlem més.

Els equips eren:

GRACIA. — Florença, Martí, Julló, Gascon, Colomer, Rosell, Claver, Betancourt, Piñero, Cortés i Serrahima.

SANTBOIÀ. — Marí, Arbós, Gelabert, Cifuentes, Elies, Barrajna, Millan, Avellanet, López, Cambra i Castanera.

El gol del Santboià l'ha fet Cambra, rematant un imparable xut fortíssim d'Avellanet, que havia tornat Florença amb molta dificultat.

El del Gracià el féu Claver, en córner directe.

DES DE REUS

Els futbolistes reusencs poden restar més que satisfets. Aquesta satisfacció serà motivada perquè la secció de futbol del Reus Deportiu organitza un gran partit de futbol per al proper dia 29, festivitat de Sant Pere i festa major de la simpàtica ciutat.

El partit serà a base d'una forta selecció (composta per jugadors del primer equip i del reserva) del F. C. Barcelona i el primer equip del Reus Deportiu.

Els aficionats reusencs, com tots els dels pobles comarcans, sempre han vist amb goig la vinguda d'equips del glorios F. C. Barcelona.

Tenim entès que el F. C. Barcelona, per tal de correspondre a les moltes simpaties envers el públic reusenc, enviarà una forta selecció. Tot fa preveure, doncs, que el dia 29 l'estadi del Reus Deportiu oferirà un bonic aspecte.

AVUI, a CASTELLDEFELS

Gran Revetlla Platgesca. Vegeu detalls a "Espectacles"

INAUGURACIO DEL CAMP DE FUTBOL DEL CLUB DEPORTIU ARMENGOL

Demà, dimarts, dia 24, aquesta entitat inaugurarà oficialment el seu camp d'esports, situat als carrers de Providència, Pau Alzina i Sardanya.

El programa de festes a celebrar amb aquest motiu, serà el següent:

A les nou del matí: Carrera ciclista (neòfita), el curs de la qual, així com els importants premis que es concediran, han estat ja anunciats en la premsa.

En aquesta carrera, ultra el premi especial per a neòfites, serà adjudicada una artística copa per a equips de cinc corredors.

A les deu: Partit de futbol, entre Esportiva Comtal Cru Roja i Ciència i Art, que es disputaran la copa Armengol.

A les dotze: Gran rebuda als corredors ciclistes.

A les quatre de la tarda: Interessant partit de futbol entre el C. D. Victòria i el Club Deportivo Armengol, per a la possessió de la magnífica copa donada de les antistes Comtal i Ciència i Art.

A les sis: Com a final de festa, gran audició de sardanes a càrrec de la cobla Barceloneta.

Nota: En cas de pluja, l'audició de sardanes tindrà lloc a l'Orfeó Gracienc.

Les inscripcions per a la carrera ciclista es reben al local del C. D. Armengol (carrer de Joan Blanques, 62), mitjançant la presentació de la llicència de la U. V. E. L'import de la inscripció és de 1'50 ptes. reemborsables 0'50 en tornel al braçal.

A FIGUERES

Partit pro-presos polític i social

La Unió Esportiva guanya l'Apolo de Badalona per tres gols a dos

El partit jugat entre aquests dos equips ha estat interessantíssim. Un joc esplèndid per a ambdós bàndols. El joc ràpid de l'Apolo en el primer temps i la magnífica actuació dels figuerencs en el segon, ha estat el més interessant del partit.

En el primer temps han marcat dos gols els de l'Apolo per cap els figuerencs, tots dos imborrables; en el segon els figuerencs s'han imposat per complet i han marcat tres gols per cap els forasters, tots també magnífics; els han fet Felip, Vemet i Medina.

Han sobresortit, de l'Apolo, tots, pel magnífic joc ràpid, i dels figuerencs, en el primer temps Bosch i Vemet; en el segon tots han jugat amb entusiasme per a obtenir la victòria.

L'equip guanyador era: Bru, Prats, Carbonell, Medina, Bosch, Madem, Jordà I, Mas, Felip, Pinadell i Vemet.

Abans d'aquest encontre han jugat el resera unionista i el primer de l'Aguilana. El partit s'acabà amb un empat a dos gols.

Hi ha gran expectació per tal de presenciar l'encontre que jugaran demà els figuerencs amb el primer de l'Atlètic de Sabadell.

Esperem veure un partit magnífic.

QUE VOL DIR UN ACCIDENT. PRIMER ES EL COMPROMIS!

El passat dia 15 del corrent, un dels cotxes que portaven l'equip de l'Olot F. C. a La Bisbal per a contendir en partit amistós amb aquests, tingué la desgràcia de donar dues voltes de campana en plena carretera, sense que sortosament cap dels ocupants es fessin de gravetat.

Els pocs minuts que trigaren a sortir els ocupants i retirar el cotxe que havia quedat a la via del tren de Girona a Banyoles, varen ésser justos perquè passés aquest i l'accident no fos doble. L'òmnibus de la Companyia vella de Banyoles, que fa el recorregut del tren, va portar-los a aquella ciutat per rebre assistència, i va ésser molt comentat després que per uns tres quilòmetres escassos que els portà reclamés dels ferits, en baixar del cotxe, el pagament per cap de quaranta centims.

Una vegada assistits recompenyem el camí a La Bisbal en un altre cotxe per tal de complir el compromís contrari. Arribarem amb una hora de retard, per la qual cosa, després de l'esforç a complir i jugar l'encontre, els directius bisbalencs volien rebre la subvenció de 150 pessetes que havien de percebre els visitants, per haver arribat amb retard.

Verament hem quedat ben convençuts que hi ha una consciència que fa fàstic.

Felicitem els jugadors olotins pel seu bon comportament esportiu, ens alegrem que l'accident no hagi tingut conseqüències més fatals.

I VAN DUES

L'altre "a un directiu del Palamós, amb un agraïmentisme que li envejaria el mateix Cabot, sortí de la caseta dels jugadors diuen:

—En Girona ja és nostre; tot està arreglat, la signatura, la...

Efectivament. El diumenge següent veírem astorats com el senyor Girona, en comptes de venir a defensar els colors locals, marxava amb la U. E. Girona en la seva excursió esportiva França...

NO HI HA MAL QUE FER BE NO VINGUI

Es veu que la pluja s'ha proposat no deixar celebrar cap partit a Sabadell i, és clar, a manca de partits jugats el Sabadell va perdre lloc en la classificació general del Torneig de Promoció.

Però els sabadellencs diuen que ja es donen per satisfets, puix que d'aquesta manera arriben més segurs i podran veure venir.

UN EQUIP SENSE D'AVANTERA

La Junta del Sabadell no sap com fer-ho per a combinar una davallera que faci el pes. Segons sembla, a darrera hora ha trobat un gran davallter; però la reserva entre els directius és absoluta. Què serà?

Com que mai no manquen malpensats, ja hi ha qui diu que es tracta d'algun element del Gratallops o de Quatre-cases.

EXPOSICIO DE BARCELONA DE 1930

Oberta des de les nou del matí fins a les dues de la matinada

Preu d'entrada al recinte 1'05 pessetes

PARC D'ATRACCIONS

Obert fins a l'hora del tancament

ILLUMINACIONS I FONTS LLUMINOSES DES D'ENTRADA DE FOSC FINS A LES NOU, I DE DOS QUARTS D'ONZE A LES DOTZE DE LA NIT

Palau de les Arts Gràfiques

Exposició Filatèlica. — Entrada, 1'05 pessetes. Entrada amb dret al segell commemoratiu, 2'05 pessetes

PALAU D'ALFONS XIII

Exposició de treballs manuals de Gent de Mar. — Exposició de treballs de la Dona Espanyola

PALAU DE L'ELECTRICITAT I FORÇA MOTRIU

Farga catalana. — Exposició de Ferros d'Art

LABERINT

Curiosa atracció a la planta baixa del Palau de Projeccions

Farina i Llet condensada superior

Marques registrades

SON LES MILLORS

Per Canaletes d'uen...

Que els delegats d'un milenar del Futbol Club Barcelona varen parlar fa temps aquell càlida acord de què cap d'ells acceptaria càrrecs de la Directiva.

Que següent la paròdia aquella, avui sembl, que sols presenten dos candidats del seu milenar.

Que la pretenso no deixa d'ésser modesta si es té en compte que són tan sols quatre els càrrecs a elegir.

Que fóra molt interessant conèixer el nom delastre que vesteix el botones de l'Espanya.

Que ensenya fóra també interessant conèixer qui li ha brodat l'escut del vestit d'estiu.

Que a l'un i a l'altre caldrà els homenajes els socis del Club del Guinardó.

Que Solà, ex-porter de l'Espanyol, es troba de la mala sort que porta el Camp de Les Corts.

Que segons dels als seus companys d'equip és aquella maledicció el motiu de la xifrada que varen decidir-hi ahir tard.

Que Toni Juan, jugador del crede de can Ribá, està més que enamorat de la seva situació.

Que pensa fer-se una casa amb el que li sobra dels seus crecuits i puntuals ingressos.

Que Bona, el xarment mossó del quiosc de Canaletes ha tret la segona.

Que ha fet honor a allò que va dir LA RAMBLA, que "En Bona pensa sempre amb la dona".

Que el seu fraternal amic Borràs runda si li farà la competència.

Que el club del Guinardó pensa portar a cap grans reformes a l'equip en les al·lòies de Car. Nat.

Que sembla jugarà l'ala Usunaga-Manolín.

Que l'ingrés de "ex-jugador sevillà" palesa els desitjos de formar un equip jove.

Que per a ingressar al mateix pensen entrenar-se, entre altres, En Pele, En Xavier i En Bordoy.

Que Perera, de l'Espanyol, està a punt de casar-se.

Que de totes maneres haurà d'esperar que hagi passat el servei.

Que és probable que en la temporada vinent jugui a Tànger.

Que ahir Castillo estava molt content de la seva actuació davant els francesos del Red Star.

Que també estava molt content perquè suposava que Guzman havia d'haver estat un dels factors més importants de la desfeta dels italians de Bolonia.

Que Dova es fa la ciansa amb un regla i un llapis.

Que Bestit, del Barcelona, és dels que té més a prop el casament.

Que segurament cap altà del carrer de Montseny de Gràcia ens en sabrien explicar alguna.

Que Mr. Bellamy es dolia ahir tarda que no jugués Pi-ra.

Que segons opinió de l'esmentat entrenador, Pi-ra hauria anat a un internacional.

Que següent opinant Mr. Bellamy diu no és Walter un jugador en el qual hom pot posar to a la seva confiança.

Que els socis de l'Espanya han obert una subscripció per a regalar al "Secretari" una gramàtica de mestre Fabra.

Que una vegada la tinguí s'assabentarà que el nou camp està situat al carrer de Sardenya.

Que aleshores estraparà de seguida els nous sobres que tan desdissen de la significació que d'un temps en aquesta part tenia el cercle gracien.

Que hi han "aproximaciones" que perjudiquen els sentiments de molts europeistes.

Que el flamant president del Badalona Vicents Vea, no dona l'abast a contrastar les felicitacions assolides pel club dels seus nous amos.

Que pensa celebrar el seu èxit obsequiant-se amb un esplèndid xalet molt pròxim al cercle de la costa.

Que aleshores potser el anomenat també president del Sant Adrià Futbol Club.

Torneig de classificació

A SABADELL

En un partit ben anivellat, el Sabadell perd davant el Júpiter per un gol a cap

El camp del Sabadell presentava ahir un aspecte equivalent al de les grans solemnitats; hi havia una concurrència tan nombrosa, que de temps no es veia igual. Aquella gervació indicava clarament la importància de la lluita, i l'expectació que havia originat.

Ambdós equips sortiren a la palestra amb un marcat nerviosisme, a la qual cosa cal atribuir que no es marquessin més gols. La victòria fou indecisa fins als darrers moments, ja que tant l'una com l'altra porta es velen constantment amenaçades.

El Júpiter no va carregar bé fins a la segona part, durant la qual va deixar entreveure més possibilitats de fer funcionar el marcador que no pas el seu contrincant, i no vol pas dir això que arribés gaire més a porta sinó que ho fela més assenyadament i rematava millor les jugades. En assegurar-se els seus jugadors, particularment els davantera, feren possible un triomf que primerament no es veia gens segur.

Aconsegüí aquesta victòria, que el col·loca en una excel·lent situació, en camp contrari, que sol ésser quan costa més de guanyar, i quan s'hi dona més mèrit.

Dels seus jugadors cal esmentar Manyer, Oro, Guix i Pueyo, encara que els altres arribaren bé al conjunt. El Sabadell causà certa decepció als seus partidaris que comptaven amb el triomf segur, i més jugant-se la partida en el terreny de la Creu Alta.

Però en aquest torneig al Sabadell li passà una cosa estranya, que no sol succeir gairebé a cap més equip, i és que els millors encontres els ha celebrat en camps contraris, i en canvi, ha reservat les actuacions migrades i les desfeites per al seu públic.

Com en la majoria dels partits que ha perdut el Sabadell, la causa principal ha estat el poc encert dels seus elements atacants, que difícilment saben transformar en gol ni les admirables ocasions que entre ells i els mitges s'han construït. És allò del problema de sempre del Sabadell.

A la primera part tingueren alguna ocasió extra, però els xuts sortiren alts; a la segona, quan semblava que havien afixat una mica la punteria, sempre havia obstacles que detenien la bola. I quan cap a les avaluacions s'hi feren de valent, aleshores hi havia atabament.

El resultat pot conceptuar-se just, com ho hauria estat un empat i aduuc una victòria sabadellenca. Tot depenia del que tingués una mica d'oportunitat, i aquest fou el Júpiter.

El jutge, Castelleres, estigué discret. Els sabadellencs li feren retrat d'alguna falta del Júpiter, no assenyada.

Els començaments de la lluita demostraren ja que veuríem més entusiasme i ganes de córrer que no pas futbol, i així fou.

A la segona part el joc fou més anivellat que a la primera, ja que el Júpiter estava més afinat. En poca estona es feren aplaudir un xut de Bertran ran del travesser i un altre de Guix al pal.

Continuà el joc amb domini altern fins que un aldarull a la porta sabadellenca proporcionà l'única de la tarda al Júpiter, i per tant, el de la victòria.

Aquest gol esperonà al Sabadell, que pressionà per llarga estona la porta contrària, si bé sense resultat pràctic. Reaccionà el Júpiter, i per fi s'imposà de nou el Sabadell, però sense que s'encarregués de finalitzar com calia les jugades.

Els equips eren:
SABADELL. — Macip, Giner, Roure, Sardà, Gràcia, Costa, Mata, Mongrell, Bertran, Saxo i Pérez.
JÚPITER. — Manyer, Oro, Vandellós, Dolé, Rosalenc, Peiró, Pueyo, Bosch, Carbonell, Mas i Guix.

A SANT ANDREU

El Sans fou batut pel Sant Andreu per dos gols a un

Fou aquest un partit tot ell ple d'emoció, tant pel resultat, sempre incert, com per l'excitació constant del públic, prova palesa de la qual, foren cinc o sis matches de boxa

RESULTATS

Sabadell — Júpiter	0-1
Martínenc — Terrassa	5-1
Sant Andreu — Sans	2-1
Badalona — Iluro	1-0
Palafugell — A. O. Vilanova	2-3

CLASSIFICACIÓ

Badalona	13	10	1	2	52	12	21
Júpiter	14	9	2	3	35	21	20
Sant Andreu	13	7	2	4	25	22	16
Sabadell	12	7	1	4	22	12	15
Sans	13	6	2	5	21	21	14
Iluro	13	6	2	5	23	23	14
Palafugell	14	4	3	7	24	24	11
Martínenc	12	5	1	6	25	33	11
Terrassa	13	1	2	10	14	40	4
A. O. Vilanova	13	1	2	10	14	47	4

ben visual, a part d'altres de menys categoria.

Com quasi sempre sol passar, per l'interès de l'encontre i l'excitació del públic no hauria succeït res si no hi hagués hagut l'element provocador en la persona de l'àrbitre senyor Pequera.

Nosaltres ho varem veure així: El senyor Pequera, fins poc d'haver començat el segon temps, fou un àrbitre força discret; però vingué la primera equivocació garrafal, el primer grà de la davallada. Casanoves blocà una pilota que li envià Comas, però Company féu una entrada amb tota netedat al porter, al mateix temps que a aquest se li escapava la pilota i, naturalment, Company ho aprofità per entrar el gol. Aquest gol que era l'empat tan cobert, l'àrbitre l'anul·là perquè havia xiulat ja fust de Company al porter. Vingueren les naturals protestes, però l'arbitre ja estava feta i aleshores vingueren les al·lucinations de l'àrbitre per a quedar bé i començà una falta per a tapar-ne una altra. A partir d'aquí les violències es succeïren ja amb lamentable insistència. Ens interessa fer constar això encara que només sigui per a remarcar que moltes vegades, la incivilitat dels espectadors i la violència dels jugadors, només és deguda a la incapacitat d'un home.

Ara hem de fer constar, també, que Montseny, als deu minuts de joc hagué de retirar-se del camp per haver sofert una lesió al braç i tornà a sortir. A la segona part hagué de fer-ho Barriol, que tampoc tornà a sortir; així és que el Sant Andreu jugà contra 9 jugadors fins als quinze darrers minuts, que amb motiu d'un fault molt intencionat d'un davanter a Sánchez, aquest l'amenaçà i el senyor Pequera — potser amb un excés de rigor — l'expulsà del camp. No obstant, el Sant Andreu no pogué tampoc arrencar alguns dels seus millors jugadors per tenir-los desqualificats.

Els equips s'arrencaren així:
U. E. de Sans: Casanoves, Torredellós, Montseny, Barriol, Duran, Ponsas, Calvet, Valls, Coromines i Roca.

U. E. de Sant Andreu: Palau, Julian, Soler, Batet, Farré, Inglañ, Ballester, Besolí, Company, Sánchez i Comas.

COLL

El preferit dels esportius

Deliciós refresc tot a base de fruites de temporada i fruites de temporada.

Orange-CRUSH

Protegiu-vos del fals Orange-CRUSH

NO ACCEPTEU IMITACIONS

Garantida la seva puresa per ORANGE CRUSH, S. A. E.

Aragó, 366 - Telèfon 53539 (Nom, marca i ampolla registrats)

A SANT MARTÍ

El Martinenc bat fàcilment el Terrassa per cinc gols a un

Ahir el Martinenc a casa seva trobà, finalment, la manera d'adquirir dos punts, ben necessaris, gràcies de trobar-se davant d'un Terrassa ben inofensiu; certament.

A la primera part el Martinenc ja començà a adjudicar-se la victòria, i s'arribà al descans amb dos gols a un que fou l'única que varen aconseguir els terrassencs.

A la segona part, els vermells de Sant Martí es varen imposar decididament, i tres gols més els hi donaren la definitiva i ben merecuda victòria.

Els equips s'arrencaren de la següent manera:

MARTINENC. — Pasqual, Serrano, Vinyes, Grelxella, Climent, Pujals, Font, Cases, Toni Joan, Morrejas, Fandos.

TERRASSA. — Uldemolins, Vila, Bartomeus, Gandia, Santillana, Sebastia, Lavilla, Perera, Mitjans, Castro, Valls.

Els gols dels guanyadors els entraren: dos, Toni Joan; un, Cases, i dos, Morrejas.

La victòria del Martinenc ha estat merecuda, i el Terrassa per més que féu esforços per millorar el resultat, vençut legítimament, ja que ha acusat pitjor forma que el seu contrari. L'Espelta, ha arbitrat bé.

A BADALONA

El Badalona bat l'Iluro per un gol a cap

No arribem a comprendre encara el caire que tingué el partit que ahir es jugà entre els esmentats equips al camp de la veïna ciutat.

No sabem si atribuir-ho a que els jugadors badalonins ja es consideren al pinçol, i per aquest equivocat motiu "s'hi adormen", com vulgarment es diu, o si és que realment l'Iluro posseeix tal "classe" de joc que verament pot posar en dificultat un equip que tantes proves porta donades de rotunditat, com és l'equip badaloní.

Ahir, doncs, el Badalona, mancat d'una bona actuació de la línia mitjana, no arribà a encertar ni una jugada, durant tota l'actuació ahir realitzada davant els entusiastes jugadors matoronins.

En canvi, aquest equip tingué l'encert de realitzar una formidable actuació, tan formidable que, francament, ella sola l'autoritzava per a poder aspirar a ocupar un dels llocs d'honor per tal d'optar a classificar-se entre els que durant la propera temporada actuaran

com a equips de primera categoria.

Els equips s'arrencaren així:
BADALONA. — Macip, Giner, Roure, Sardà, Gràcia, Costa, Mata, Mongrell, Bertran, Saxo i Pérez.

JÚPITER. — Manyer, Oro, Vandellós, Dolé, Rosalenc, Peiró, Pueyo, Bosch, Carbonell, Mas i Guix.

A SANT ANDREU

El Sans fou batut pel Sant Andreu per dos gols a un

Fou aquest un partit tot ell ple d'emoció, tant pel resultat, sempre incert, com per l'excitació constant del públic, prova palesa de la qual, foren cinc o sis matches de boxa

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE WATER-POLO

Resultats
El C. N. Barcelona C vencé l'Olimpic A, per 6 a 0.
El Barcelona B vencé el C. Mataroní per 2 a 0.
El C. N. Atlètic B vencé el C. N. Pop per 9 a 1.
El C. N. Barcelona B vencé el Barcelona A per 5 a 2.
El C. N. Barcelona A vencé el C. N. Sabadell per 5 a 0.
El C. Atlètic A vencé el C. N. Atlètic C per 6 a 1.

Comentari

La segona jornada dels Campionats de Catalunya ha transcorregut sense cap resultat anormal.

Els equips que es presentaven com a futurs guanyadors ho han estat fàcilment, aduuc el partit de Sabadell, que era el més emocionant de la jornada d'ahir.

Per ara els tres equips que presenta el C. N. B., i que porten el cap junt amb l'equip A del C. N. Atlètic, són els que han de rivalitzar més per a conquerir el Campionat.

Els arbitratges dels partits disputats no motivaren cap protesta per part del públic, la qual cosa demostra la correcció dels assistents a les coses aquàtiques.

TANTS PER CENT... DESCOMPTES? COOPERADORS!!! FORTUNA!!!

EL TORNEIG INTERNACIONAL DE CIUTATS A BRUSSELLES

Dissabte passat començà a la capital de la llure Bèlgica, l'interessant Torneig de Ciutats, els resultats del qual foren:

Bruselles, 6 - Barcelona, 3.
Torcing, 4 - Mademburg, 3.

Ahir, diumenge, s'efectuà la final entre els dos equips vencedors per tal d'adjudicar-se el primer lloc, i entre els dos vençuts per a disputar-se el tercer lloc.

La manca de detalls ens priva de fer un breu resum dels partits disputats, go que faren en la pròxima edició.

A Nova York i a la piscina de New-Haven, el campió olímpic i recordman Kciao, va batra el seu propi record de les 220 lardes amb el temps de 2 minuts 32 segons 1-5.

LL. G.

RESTAURANT RIERA
Passeig de Gràcia, 100
COBERT RECLAM A 5 PTES.

Menú setmanal:
Avut, dilluna,
Ous pochés, Fes Riera
Rip a la Paella
Toro a la Catalana.

Dimarts,
Escudella de paquet
Bullit casolà
Lluc a la Bella Molinera

Dimercres,
Fruita hortolana
Salmonetes gratinades
Entrecôte amb escaroles

Dijous,
Macarrons a la Napolitana
Calamars Portugueses
Contratit amb patates

Divendres,
Sopa de peix especial Riera
Sardines de peix
Pots de xut a la jardiera

Dissabte,
Arros de peix
Fideus de peix
Cassoulet Toulousain

Diumenge,
Canelonis Rosini
Fideus de llenguado Marquès
Fideus de la Cocotte

Esplèndid servei a la carta
Preus econòmics
Se serveixen les famoses cerveses "WALSHEIM" de Baviera.

OBJECTES I JOIES ORIGINALS PER A PRESENTS
MERCADE, S. A.
JOIERIA
46, Passeig de Gràcia, 46

Bodmer, & Bó, S. en C. - Corts, 596 - Tel. 10266 - Barcelona
MOBLES DE FUSTA I ACER PER A OFICINA

LA MILLOR CERVESA ALEMANYA
ARRIBADA DE BAVIERA A BASE DE FRED
NI PASTEURITZADA, NI ALCOHOLITZADA

LA TROBAREU A LA CERVERERIA BAVIERA

Granja Orient, Bar Canaletes, Casino Restaurant de Sant Sebastià, Bar Bremen (Muntaner, 41), Café Restaurant Riera (Passeig de Gràcia), i Cog d'Or - Café Restaurant (Plaça d'Urquidiana).
Restaurant i Cerveseria OEBERBERN, Parc d'Atraccions
Exposició de Barcelona

Agent per a Catalunya: Josep L. obra, Corts, 515. Telèfon 31672

Sastreria F. Comas

Fontanella, 9, principal
Gustos selectes Confecció acurada
PREUS AVINENTS
Especialitat en vestits de societat

Xampany RIGOL

Caves
a Sant Sadurn d'Anoia

Casa fundada
l'any 1900

DIPOSIT
CASANOVA, 110
Telèfon 70473
BARCELONA